

[Peder Jakobsen.]

i vore nabolande stiller for benyttelsen, og under hvilke forhold de i det hele taget arbejder dér. Når vi har fået de oplysninger, håber jeg, at den højtærede minister er forstående overfor de tanker, jeg har fremført, og jeg håber på et godt og hurtigt resultat af arbejdet i udvalget.

Rasmussen (Gylling): Jeg kunne måske ligesom de foregående talere begynde med at takke ministeren i hvert fald for at have fremsat dette lovforslag, for det er på tide, at der bliver trukket nogle linier op på dette område, hvor der i øjeblikket hersker kaos. Den tidligere lov er fra 1927 med ændringer i 1932, og udviklingen har siden den tid været meget stærk på dette område. I de senere år har der fundet en stærk overgang sted fra hestekraft til motorkraft, og det har voldt store vanskeligheder, da udviklingen er gået meget hurtigt på grund af det naturlige behov, der har været for at overgå fra den ene form af arbejdskraft til den anden. Det er sikkert en fordel for landbruget og dermed også for samfundet, at denne udvikling finder sted. Med de kornpriser, der gælder, betyder det en indirekte valutabesparelse, hvis man kan undgå altfor store hestehold.

Udviklingen medfører, at der kommer nye opgaver for motorkraften. Indtil for kort tid tilbage var opgaven for traktorer at gøre arbejdet ude omkring på markerne, men efterhånden som hesteholdet afskaffes eller stærkt nedskrives, bliver der andre opgaver for traktorerne end netop denne. Jeg synes, det ville være en naturlig opgave for dem stort set at tage de opgaver op trafikmæssigt, som tidligere var hestens. Det var ting som kørsel til station, til købmand og brugforening og andre steder, hvortil man kørte med de varer og produkter, som landbruget skulle afsætte eller afhente. Dette kan ikke længere finde sted, i hvert fald ikke på ordentlige vilkår under den nuværende lovgivning, og derfor er det som sagt rart, at man nu kommer til at tale ud om disse forhold og forhåbentlig også får en lov ud af det, som vi kan være tjent med.

Det er blevet nævnt her, at man ikke skal påføre et andet erhverv ubillig konkurrence. Det er jeg naturligvis enig i, men jeg mener, at de områder, jeg her har peget på, er områder, som hører til landbrugets egne områder. Jeg vil naturligvis ikke være med til, at vi giver landbruget sådanne rettigheder, at man med rette kan påstå, at det

derigennem vil påføre et andet erhverv en urimelig konkurrence, men det synspunkt tror jeg også der vil blive taget alt muligt hensyn til.

Lovforslaget indeholder i og for sig ikke noget om denne udvidede brug af traktorerne til andet end arbejdet på markerne, og derfor vil jeg gerne understrege, at det må være en betingelse for gennemførelsen af lovforslaget, at man finder udveje i det kommende udvalg for, at det enkelte landbrug kan udøve den virksomhed, som hører til indenfor landbrugserhvervet. Jeg er klar over, at vi måske kan dele traktorerne i bestemte grupper. De landmænd, der kun ønsker at have en traktor til udførelse af arbejdet hjemme på markerne, kan vi snart blive færdige med at lovgive om. De skal selvfølgelig ikke betale nogen afgift af benzinen eller på anden måde for at få dette arbejde udført. Vanskeligheden kommer, når vi kommer til de områder, som jeg lige har omtalt, hvor det kan være naturligt at køre med en traktor. I sådanne tilfælde må traktorerne som foreslået af landbrugsorganisationerne være forsynet med særligt licensmærke og skal være anmeldt til politiet, ligesom der også skal aflægges køreprøve. Jeg har ikke noget imod, at det fastsættes, at ingen under 18 år kan bestå denne prøve, da jeg er fuldt indforstået med, at den kørsel, der finder sted, bør være sikker.

Jeg tror heller ikke, der vil blive nogen vanskeligheder med hensyn til kontrollen; når det på traktoren på et eller andet fremtrædende sted kan ses, hvor dens hjemsted er, vil det hurtigt kunne kontrolleres, om den er kommet udenfor sit område og ejeren i så fald er hjemfalden til straf eller bøde.

Jeg har heller ikke noget imod, at der skal betales noget for licensmærket, idet jeg er indforstået med, at denne kørsel muligt vil påføre vejene større ulemper end tidligere, så hvis der kan opnås enighed om, hvad der kan kaldes et lokalt passende område for en sådan kørsel, kan jeg for min part tiltræde forsøget på at finde frem til en årlig afgift f. eks. for retten til at køre under de forhold, der her er omtalt.

Hvad angår lovforslagets mange bestemmelser om sikkerhedsforanstaltninger, forsikrings- og erstatningsspørgsmål og strafretlige spørgsmål, kan jeg for de allerflestes vedkommende tiltræde. Det er en naturlig ting, at man sikrer sig, at disse køretøjer ikke laver flere ulykker end nødvendigt, og det må gøres gennem det forslag, som her er fremsat. Efter ministe-